FOR Freedom AND Justice...

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

NO. 93 CLEVELAND 3, O., MONDAY MORNING, MAY 12, 1947 LETO XLIX—VOL. XLIX

Librarian of Congress

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došle preko Trsta)

POBRATIMSTVO Z LAHI. — Komunizem je bil zmeraj mednaroden. Kadar si je nadel za kratko dobo krinko narodnosti, je vselej to naredil, da bi pospešil zmago komunizma. Komunistu ni narodnost nič, ampak vse nova vera komunizma. To se je pokazalo tudi v razmerju med italijanskimi in jugoslovanskimi komunisti. Slovenska rana radi izgubljene Gorice, zapravljenega Trsta, slovenske Istre in Kanalske doline še krvavi, pa se že objemajo laški in jugoslovanski komunisti. Komaj se je posušil podpis, s katerim je Tito prelomil dano besedo, da ne bo nikdar pristal na izgubo naše Primorske, že sprejema v Belgradu Lahe.

Italijanska komunistična mladina je obiskala Jugoslavijo v začetku marca. Že v Ljubljani so jih slovesno sprejeli in počastili. Potem so šli v Belgrad in tam jim je Tito izkazoval vse časti. Obojni komunisti so si obljubljali večno ljubezen in zvestobo.

To pobratimstvo si bodo zapomnili primorski Slovenci. Če je poprej šel kak Slovenec v Rim in obiskal papeža, kakšno kričanje so dvignili vsi svobodomiselci. In vendar je Rim stal predno je bila kaka Italija. Sedaj, ko se objemajo titovci z Lahi, ki so nam zadali tolike narodne rane, je vse v redu v teh krogih. Pravo ljudstvo, ki danes ne sme govoriti, pa si seveda svoje misli.

BUDNOST. — To je sedaj najpotrebnejša lastnost dobrega jugoslovanskega državljana. Če sam ni buden in pozoren, potem so budni drugi okrog njega in ga naznanijo. Tako niso bili budni nekateri, ki so govorili o "najvišjih prestavnikih," to se pravi o Titu nekaj, kar ni bilo za liste. Iz nobenega časopisa se ne da dognati, kaj je bilo tisto, kar je povzročilo razžalitev Njegovega veličanstva Tita. Nekateri pa so razširjali tudi govorice, da so lačni in to povedali na malo preveč očiten način. Rekli so, da so krivi njih stradanja "najvišji." Tako so bili obsojeni 13. marca Šimnovec Rudolf na 6 mesecev in sedem dni zapora, Novak Anton na 3 mesece in Kos Emil tudi na 3 mesece.

Nekaj dni kasneje je bilo obsojenih še sedem nepremišljenih

(Dalje na 3. strani)

Na Kitajskem so veliki izgredi radi hrane

Šanghaj. — Izgredi lačnih množic se vedno bolj širijo po Kitajskem. Ljudje napadajo in ropajo trgovine, skladišča in mline. V šestih mestih so ljudje razbili vse prodajalne riža in moke. Trgovce ljudje najprej pretepejo, razbijejo opremo in odnesejo zalogo riža in moke.

NOVI GROBOVI

Stanko K. Horvat

V Womans bolnišnici je umrl Stanko Konstantine Horvath, star 61 let. Doma je bi liz Št. Jerneja na Dolenjskem, odkoder je prišel v Pennsylvanijo pred 43 leti. Delal je v premogovnikih. Pred 34 leti je dobil tako hude poškodbe pri delu, da je izgubil vid na obeh očeh. Potem se je s ženo in sinom preselil v Cleveland in je živel v svoji hiši, 1217 E. 60. St. Pred tremi leti mu je umrla žena, Rose. Tukaj zapušča sina Rudolfa, znan pod imenom Sammy. Pogreb bo jutri zjutraj ob 9:15 iz Zakrajškovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Vida in na Kalvarijo.

Joseph Janežič

Po dolgi bolezni je umrl na svojem domu Joseph Janežič, star 66 let. Stanoval je na 1043 E. 71. St. Doma je bil iz Medvedjega sela pri Trebnjem, odkoder je prišel v Cleveland pred 42 leti.. Po poklicu je bil livar in je bil uposlen pri Cleveland Brass Foundry

Tukaj zapušča soprogo Ano roj. Zupančič, tri sinove: Frank, James in Robert, 6 hčera: Anna Rychik, Rose Lakubis, Frances Zambetti, Alice Krause, Dorothy Rodick in Margaret. Pogreb bo v sredo zjutraj ob 9:15 iz Zakrajškovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Vida in na Kalvarijo.

Anton Jarc

V soboto zvečer ob 10:40 je umrl v Glenville bolnišnici Anton Jarc, star 76 let. Stanoval je pri hčeri Mrs. Mary Strnad, 1242 E. 175. St. Doma je bil iz Velikega Lipovca pri Žužemberku, odkoder je prišel v Ameriko pred 47 leti.

Bil je član društva sv. Janeza Krst. 37 ABZ. Zapušča štiri sinove: Anton, Frank, Joseph in John, tri hčere: Mrs. Mary Strnad, Mrs. Frances Srpan in Mrs. Angela Stupica, 10 vnukov, enega pravnuka, v Elkhart, Indiana brata Johna, v stari domovini pa brata Jožeta. Soproga Jera je umrla leta 1937.

Pogreb bo v sredo zjutraj ob 8:45 iz Svetkovega pogrebnega zavoda v cerkev Marije Vnebovzete ob 9:30 in na Kalvarijo.

John Erjavec

Včeraj je nagloma umrl John Erjavec, samski, star 58 let. Stanoval je pri Matildi Smalc na 705 E. 156. St. Doma je bil iz Zatične na Dolenjskem, odkoder je prišel v Ameriko pred 41 leti. Zaposlen je bil pri NYC železnici. Tukaj ne zapušča nobenih sorodnikov. Nekje v Ameriki zapušča brata Josipa, v stari domovini pa sestro. Pogreb bo v sredo popoldne ob 1:30 iz Svetkovega pogrebnega zavoda v cerkev Marije Vnebovzete ob 2 in na Kalvarijo.

Steve Lonkar

Danes zjutraj je umrl Steve Lonkar, stanujoč na 441 E. 160 St. Pogreb ima v oskrbi Svetkov pogrebni zavod. Čas pogreba še ni določen.

TRUMANOV PROGRAM JE ODOBREN

Poslanska zbornica je tudi odobrila pomoč za Grčijo in Turško

Washington. — Poslanska zbornica je z 287 proti 107 glasovom odobrila program predsednika Trumana, da dajo Zed. države $400,000,000 Grčiji in Turčiji, da se ubranita komunizma. Senat je to že na 22. aprila odobril z 67 proti 23 glasovom.

Demokratom se je pridružilo nekaj republikancev, ki so porinili predlog skozi kljub vsemu odporu manjšine, ki je skušala predlog ustaviti. Glavni general opozicije je bil poslanec George Bender, republikanec iz Clevelanda, O.

Za predlog v pomoč Grčiji in Turčiji je glasovalo 127 republikancev in 160 demokratov. Proti predlogu je bilo 93 republikancev in 13 demokratov. Proti je bil, seveda, tudi poslanec Vito Marcantonio iz New Yorka, ki je neodvisen in vedno podpira radikalne predloge in verno zagovarja komuniste.

Glavna razlika med predlogom, ki ga je sprejel senat in ki ga je sprejela poslanska zbornica je ta, da je senat zahteval, da on odobri načelnika misije za Grško in Turško, poslanci pa zahtevajo, da vse civilno osobje, ki bo poslano na Grško in Turško, prej preišče FBI.

Oba predloga zahtevata, da morata Grška in Turška dovoliti zastopnikom ameriške vlade, časopisja in radia opazovati na licu mesta, kako se bo ta ameriška pomoč delila. Predsednik Truman mora vsake tri mesece poročati kongresu o tem relifu.

Kar je razlike med obema zbornicama glede tega predloga, bosta to med seboj izravnali.

V CLEVELANDU BODO IMELI ZIDARJI PO $2.25 NA URO

Unija zidarjev je napravila pogodbo z gradbeniki, da bodo dobivali unijski zidarji po $2.25 na uro. Zahtevali so $2.50, prej so dobivali po $2.12½.

Za večjo mezdo se pogajajo z gradbeniki še karpenterji, streharji in težaki. Unija karpenterjev bo imela pogajanja danes ali jutri. Gradbenikom je unija že dala naznanilo, da bo šla na stavko, če ne dobi zvišanja. Karpenterji dobivajo zdaj $2 na uro in bodo zahtevali vsaj toliko, kot so dobili zidarji, to je po $2.25 na uro.

Nadaljni nemški generali so obtoženi vojnih zločinov

Ukazali so pomoriti do 13,000 oseb na Balkanu in Norveškem

Nuernberg. — Dva nemška feldmaršala in 10 generalov stoji pred ameriškim vojaških sodiščem, obtoženih vojnih zločinov. Obtoženi so, da so ukazali usmrtiti najmanj 13,000 oseb po Balkanu in na Norveškem zaradi uboja 60 nemških vojakov.

Zaradi vojnih zločinov na Balkanu sta obtožena feldmaršala List in von Weichs. Ukazala sta postreliti 100 talcev za smrt enega nemškega vojaka in 50 talcev za vsakega ranjenega nemškega vojaka. Za vsak čin sabotaže je moralo umreti 10 talcev. Te zločine sta izvajala obtoženca na Grškem, v Albaniji in Jugoslaviji.

Med drugim govori obtožba, da je poveljnik List ukazal 2. okt. 1941 postreliti 2,199 jugoslovanskih talcev za smrt 21 nemških vojakov.

Ostali generali so obtoženi, da so po Norveškem požigali vasi, jemali živež in živino.

AMERIKA NE DAJE VIZE V JUGOSLAVIJO

Pravi, da ne more imeti tam svojih državljanov pod varstvom

Washington. — Zed. države so določile, da je Jugoslavija izločena iz krajev, kamor smejo potovati ameriški državljani. Tako je naznanil državni oddelek vlade. .

Radi te akcije Zed. držav se Jugoslavija pritožuje, češ, da ameriški izletniki ne morejo obiskati lepih letovišč ob dalmatinski obali.

Državni oddelek je izdal to odredbo še v februarju in sicer to že potem, ko je izjavil, da bo v splošnem izdajal več potnih listov turistom.

Državni oddelek tega sicer ne trdi, toda drugi pravijo, da je ta odredba plačilo Jugoslaviji, ki je pobila peti ameriških letalcev iz prevoznih letal, ki so se v slabem vremenu izgubili nad Bledom.

Nek uradnik v državnem oddelku je izjavil, ko je bil vprašan glede te odredbe: "Državni oddelek že več mesecev ne izdaja potnih dovoljenj za Jugoslavijo. To je bilo odrejeno vsled tega, ker naša vlada ne more nuditi normalnega varstva svojim državljanom v Jugoslaviji, kjer so razmere v splošnem zelo vznemirljive."

(Kot znano, Jugoslavija ne prizna ameriškega državljanstva osebam, ki so bile rojene v stari domovini, pa so vzele v Ameriki drug papir. Kadar pride tak ameriški državljan v Jugoslavijo, je zopet jugoslovanski državljan in Jugoslavija napravi ž njim, kar hoče, pa Amerika glede tega ne more storiti nič. Jugoslavija prizna ameriško državljanstvo samo onim osebam, ki so bile rojene v Ameriki. Zato pa ameriška vlada raje ne daje potnih listov takim osebam, ker jim ne more nuditi protekcije, kadar pridejo enkrat v Jugoslavijo. Isto je, seveda, v Kanadi.)

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Truplo našel v jezeru—

John Lovsin iz 1072 E. 66. St. je opazil v jezeru, vzhodno od 55. ceste, trupelce otroka. Obvestil je policijo, ki je vzela truplo v okrajno mrtvašnico. Na glavi so opazili nekaj prask.

Zaroka—

Mr. in Mrs. John Pizem Jr. iz 1373 E. 52. St. naznanjata, da se je zaročila njiju hčerka Florence z Mr. Frankom Fetz. Zaročenka je vnukinja poznanega John Pižma Sr., ki ta teden praznuje svoj 80. rojstni dan.

Ponesrečen rop—

Pet zakrinkanih roparjev je prišlo zgodaj v soboto zjutraj v Colaričevo gostilno na 709 Bolivar Rd. Lastnik gostilne, Ben Colarič, ki stanuje na 5385 St. Clair Ave., je hitel v gornjo nadstropje, skočil skozi okno na ulico in poklical policijo. Policija je naglo dospela in prišlo je do hude bitke. Obstreljena sta bila dva roparja, en gost, vsi roparji so pa pod ključem.

Iz bolnišnice—

Urban Zakrajšek, 994 E. 63. St., se je po prestani operaciji povrnil domov. Prav lepo se zahvaljuje prijateljem za številne obiske. Mora biti še vedno pod zdravniško oskrbo.

Sorodnico išče—

Alojzij Žužek bi rad zvedel za naslov sestrične svojega očeta; njeno dekliško ime je bilo Jera Žužek in je doma iz Strmca pri Velikih Laščah. Ako to čita, naj mu piše na naslov: Alojzij Žužek, D. P. Centre 9, Senegallia (Ancona), Italy, ali pa na Mrs. Kristino Kolar, 1217 So. 62. St., West Allis, Wisconsin.

Bolnik se zahvaljuje—

George Rakar, 1067 E. 69. St., se želi tem potom zahvaliti za številne obiske v dolgi bolezni, za prijazne kartice in lepe cvetlice, ki so mu jih prijatelji poslali za rojstni dan.

Potuje po Ameriki—

Mrs. Anna Jurgek (Hočevar) iz 631 E. 185. St., je na potovanju po Ameriki. Obiskala bo države: Minnesoto, Arkansas, Arizono, Texas in Kalifornijo. Vzelo jo bo vsega skupaj 11 mesecev. Zdaj se bliža njeno potovanje že h koncu in pričakuje priti domov drug mesec. S potovanja pošilja pozdrave sorodnikom in prijateljem.

Tretja obletnica—

V torek ob 8:30 bo darovana v cerkvi sv. Jeronima maša za pokojnega Jacoba Mausar v spomin 3. obletnice njegove smrti.

Druga obletnica—

Jutri ob 7:15 bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pokojnega Joseph T. Markolia v spomin 2. obletnice njegove smrti.

Pismo ima na pošti—

Alojzij Kovačič, katerega naslov je bil 955 E. 61 St. ima registrirano pismo na poštni podružnici Euclid in 57. cesta. Zglasi naj se pri nas, da mu damo poštni listek, s katerim bo pismo dvignil.

Jugoslavija noče plačati odškodnine za ubite letalce

Plačala je sicer dedičem, toda za drugo se ne zmeni

Washington. — Jugoslavija noče plačati odškodnine za dvoje ameriških letal, ki so jih lanskega avgusta zbili jugoslovanski letalci na tla, pri čemer je bilo ubitih 5 ameriških letalcev.

Titova vlada je že plača $150,000 dedičem ubitih letalcev, brani se pa plačati nadaljnih $250,000 za razbita letala.

Lanskega avgusta je ameriška vlada obvestila Jugoslavijo, da bo morala plačati odškodnino za ubite letalce in razbita letala, last Zed. držav. Od tistega časa se vršijo pogajanja za omenjeno odškodnino po diplomatskih potih, ki so bila vedno zelo napeta. Jugoslovanska vlada se venomer izmika, da bi plačala odškodnino za razbita letala.

Semenski krompir se je pokvaril

Berlin. — Več kot polovica semenskega krompirja, ki je bil poslan iz Amerike v Nemčijo, je dospela pokvarjenega v Hamburg, zatrjujejo ameriške vojaške oblasti. Ladja Isaac Coles je pripeljala 6,900 ton krompirja, od katerega bodo morali več kot polovico pometati proč.

NAM JE TUKAJ DOBRO, ZATO SE PRI VSAKI PRILIKI SPOMNIMO NA BEGUNCE

Ne odlašajte!

Nabavite si BESEDNJAK DR. KERNA dokler je še zaloga.

Naročite ga lahko v naši upravi. Pošljemo tudi po pošti, če pošljete $5.00.

Naslov:

Ameriška Domovina
6117 St. Clair Ave.
Cleveland 3, O.

Poštna postrežba bo še nadalje ob sobotah

Washington. — Jesse Donaldson, prvi pomožni poštni ravnatelj Zed. držav, naznanja, da je bilo naročeno vsem poštam, naj nadaljujejo s poštno postrežbo ob sobotah. Prej je bilo rečeno, da bo poštna postrežba prikrajšana na ta način, da uradi ne bi poslovali ob sobotah in pismonoše ne bi ob sobotah raznašali pošte.

Mnogo poštnih mojstrov po deželi je nameravalo zapreti ob sobotah, ker ni dovolj denarja na razpolago. Glavna pošta v Washingtonu je vse te obvestila, da morajo vršiti še nadalje poštno postrežbo ob sobotah kot doslej.

Iz raznih naselbin

Duluth. — V Millerjevi bolnišnici se nahaja Barbara Matekovich, ki se je pred 50 leti naselila v Towerju, potem pa je v Gilbertu vodila trgovino. V bolnišnici St. Mary pa se nahaja Jos. Smolcer iz New Dulutha.

New York. — Dne 26. marca je po večletni bolezni umrla Louise Makše, stara blizu 53 let, doma iz Leobna, Štajersko. Zapustila je moža Antona, sina Ernesta, hčer Louise, poročeno Schaffhauser in sestrično Mary Dokler.

Od pobeglih jetnikov jih je 195 zunaj

Jeruzalem. — Od jetnikov, ki so pobegnili iz ječe Acre pri Hajfi, ko so židovski teroristi razstrelili iz ječe, jih je še vedno 195 na svobodi. Vseh skupaj jih je pobegnilo takrat 251, Arabcev in Židov.

Glavna unija je potrdila volitve v W. Allis

Detroit. — Unija avtnih delavcev, CIO, je potrdila volitve uradnikov lokalne podružnice 248 pri Allis-Chalmers Mfg. Co. Podružnica je zahtevala, da se volitve razveljavi, ker da niso bile pravilne. Glavna unija pravi, da je bilo pač nekaj nerednosti pri volitvah, toda nobenega dokaza ni o kakih sleparijah.

Na Filipine ne sme zdaj noben ruski državljan

Manila. — Izmed velikih držav je Sovjetska zveza edina, ki ni še priznala Filipinske republike. Vsled tega je filipinska vlada odločila, da se prepove vstop v deželo vsakemu ruskemu državljanu. Kar jih je pa že zdaj tam, se jih bo natančno čekiralo, po kakšnih opravkih da so tam.

Zakaj ruska vlada noče priznati te najnovejše republike, uradno ni znano. Toda v Pravdi je bil nedavno priobčen članek, da filipinska vlada zatira organizacijo na centralnem Luzonu, katere vodstvo je komunistično.

Allis-Chalmers Co. je najela tovarno

Washington. — Allis-Chalmers Co. iz Milwaukee je vzela v najem vladno tovarno v Gadsden, Alabama, za 3 leta. Firma bo tam izdelovala stroje za obiranje bombaža in traktorje. Najemnina bo prvo leto $15,000, drugo $25,000 in tretje $35,000. Tovarna sestoji iz 35 poslopij in je veljala vlado $6,147,467. Ako hoče firma to tovarno kupiti, bo cena $575,000.

Izvestija trdi, da ima Amerika zdaj baze na Turškem

Moskva. — Sovjetski vladni časopis Izvestija piše, da so letališča in radijske postaje po Turškem natrpane z ameriškimi in angleškimi častniki in da so te baze Turkom skoro popolnoma nedostopne.

Izvestija ostro kritizira ta vojaški vpad Amerike in Anglije v Turčijo. Časopis trdi, da so ameriški in angleški agentje pod krinko potovalnih zastopnikov aktivni po Turškem. Sličen napad je vodila Izvestija proti Nemčiji pred drugo svetovno vojno.

Članker trdi, da turška vlada s terorjem zatira one domačine, ki bi radi dosegli politično svobodo za Turčijo, dočim imajo ameriški in angleški tehniki in instruktorji proste roke v deželi, kjer izboljšujejo letališča in radijske postaje.

Več sladkorja nam obljubujejo

Washington. — Iz Kube so pripeljali toliko sladkorja v ameriške refinerije, da bo vlada najbrže še pred 1. julijem razdelila novo kvoto za ljudi. Edino, kar bo potreba bo več železniških voz, da se sladkor razpelje po deželi v juniju in juliju.

Poljski premogarji so nezadovoljni radi slabe hrane in stanovanj

Varšava. — Šele zdaj je po ovinkih prišlo v javnost, da so bile zadnje tri mesece številne stavke poljskih premogarjev v Zgornji Šleziji okrog Katovic. Poljska komunistična vlada je strogo pazila na to, da ni prišlo nič tega v domače časopise.

Glasom verodostojnih virov so premogarji nezadovoljni, ker imajo skrajno slabo hrano in slaba bivališča. Produkcija premoga zelo trpi vsled tega. Pred kakim mesecem se je položaj nekoliko izboljšal, ko so razdelili med premogarje hrano od UNRRA. Ta je pa zdaj pošla in položaj je zdaj celo še slabši.

Jugoslavija spreminja imena vasi in mest

Belgrad.—Da se izbriše spomin na staro Jugoslavijo, je vlada izdala ukaz, da se spremeni imena vasi in mest v Vojvodini. Vasi in mesta, ki so nosila doslej imena kakega svetnika ali svetnice, je dobila ime kakega partizanskega junaka.

Amerika grozi zaseči v Nemčiji živila

Berlin. — Ameriške vojaške oblasti v Nemčiji so zagrozile kmetom, da jim bodo s silo vzele skrita kupe živil, ako jih ne bodo poslal na trg.

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

(JAMES DEBEVEC, Editor)

6117 St. Clair Ave. HEnderson 0628 Cleveland 3, Ohio

Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko na leto $7.00; za Cleveland in Kanado po pošti za eno leto $8.00.
Za Ameriko pol leta $4.00; za Cleveland in Kanado po pošti pol leta $4.50.
Za Ameriko četrt leta $2.50; za Cleveland in Kanado po pošti četrt leta $2.75.
Za Cleveland in okolico po raznašalcih; celo leto $7.00, pol leta $4.00, četrt leta $2.50.
Posamezna številka stane 5 centov.

SUBSCRIPTION RATES:

United States $7.00 per year; Cleveland and Canada by mail $8.00 per year.
U. S. $4.00 for 6 months. Cleveland and Canada by mail $4.50 for 6 months.
U. S. $2.50 for 3 months Cleveland and Canada by mail $2.75 for 3 months.
Cleveland and suburbs by Carrier $7.00 per year, $4.00 for 6 months, $2.50 for 3 months.
Single copies 5 cents each.

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

88 No. 93 Mon., May 12, 1947

Razlika med stanovi v Rusiji

Nekateri Amerikanci se ogrevajo za Sovjetsko zvezo, češ, da so tam vsi ljudje enaki, da ni nobenega bogataša, pa nobenega prosjaka. Vse je last ljudstva, ki živi v Sovjetiji kot v neki obljubljeni deželi, v kateri se cedi samo mleko in med.

Well, naš urednik še ni bil tam, torej ne bo trdil iz svojega iskustva ne tako ne tako. Pa prav tako niso bili tam tisti, ki kljub temu prisegajo, kako strašno, da je prijetno življenje v Sovjetiji, kjer da ni nobene gospode, pa tudi ne nobenih ponižanih in razžaljenih. Ampak tisti, ki so bili tam in ki so na ta ali oni način videli več, kakor je pa bilo ljubo sovjetskim diktatorjem, tisti povedo, da tam v Sovjetiji ni vse tako, kakor si nekateri domišljajo ali hočejo domišljati. Naj tukaj povemo, kaj je videl v Sovjetiji pisatelj Ludwell Denny, ki se je nahajal v Moskvi ob času konference ministrov in ki je bil tam že prej trikrat, torej ima precej jasno sliko, kako je tam v sovjetski Indiji Koromandiji. Takole poroča omenjeni pisatelj:

"Rusija je tako obsežna, da jo je težko vso preceniti. Vendar so gotovi fakti o Rusiji tako vidni, da jih lahko vsak vidi, kdor gleda v Sovjetiji z odprtimi očmi. Prevsem je v Rusiji ozračje diktature neznosno. Tajna policija je vsepovsod tako, da nje paznemu očesu ne izbegne ničesar.

Pravoverni komunisti, ki priromajo v Moskvo iz drugih dežel, da si naberejo novih moči za rdeči nauk, morajo biti gotovo neprijetno zadeti, ko vidijo tako veliko število beračev v rdečih nebesih. Celo v območju veličastnega Kremlja in zadnjega počivališča očeta — Ljenina.

V Moskvi se nudi človeku očividen kontrast med sloji, pa ko bi vendar ne smelo biti nobene razredne razlike. Prepad med slabo oblečenimi masami in elegantno oblečenimi uradniki in z dragulji posejanimi ženskami je dosti bolj širok, kot je pa v Lononu, Parizu ali v Washingtonu. Ne morda radi tega, ker je luksuznost onih na vrhu večja, ampak ker je uboštvo toliko bolj vidno.

Nikjer na svetu, niti v najbolj umazanem orientskem mestu ne bo človek našel več nesnage, golazni in bolj lačnih ljudi kot jih vidiš po ruskih javnih tržnicah, kamor prihajajo brezpravni, da zamenjajo kako cunjo ali kost za skorjo črnega kruha, kakor so to delali njih dedje pod carji. . .

Niti v najrazkošnejšem newyorškem nočnem zabaviščU ne boš našel bogatejše slaščice, finejša vina, omamljivo godbo, kakor to najdeš v Moskvi in Ljeningradu. Tam se ruski uradniki, častniki, intelektualci in ljudje, ki bi jih povsod drugod imenovali — raketirje, nalivajo do sitega v spremstvu — dvomljivih krasotic. Povprečna jed v enem izmed tistih prostorov stane toliko, kolikor zasluži povprečen ruski delavec cel mesec. Take razkošnosti in zapravljanja ter pijančevanja nisi videl niti pod carji.

Za navadno rusko družino je pa zdaj, kot je bilo to pod carji, edino nočno življenje to, da se jih stiska po pet ali šest v zatohli sobi, kjer skušajo dobiti prostor za trudno telo.

Danes kakor nekdaj ni tipična ruska ženska tista ali nekaj tistih, ki hodijo okrog našemljene s tančicami iz Pariza ali z naplenjenimi dragocenostmi iz centralne Evrope, ampak tipične ruske ženske so one, na milijone in milijone njih, ki vstajajo z otročjih postelj, da kidajo sneg, sekajo drevje, delajo na cestah, na polju, v tovarnah. To so prave matere — Matere Rusije, ki so pri 30 letih že ostarele, vedno molčeče in neprestano na delu za zemljo, ki jo ljubijo.

Ruski narod ima dve glavni težji: ena je hrana in streha, druga mir.

Za jesti nimajo dovolj in če se more kdo stisniti s štirimi drugimi v eni sobi, je srečen. Seveda, radi bi imeli kaj boljšega od življenja, česar niso nikoli okusili in o čemer vedno, da nikoli ne bodo imeli, ako bodo morali naprej in naprej garati in pripravljati za — vojno.

To pa še ne pomeni, da ne bi šli v boj in da ne bi sledili voditeljem, toda resnica je, da si desperatno žele miru potem, ko so žrtvovali 10 milijonov mrtvih, svojo najboljšo zemljo, svoje tovarne in leta, ki bi jim bila lahko prinesla blagostanje namesto lakote.

Pomanjkanje hrane v Rusiji je največ zaradi lanske suše v najbogatejših krajih, vključno v Ukrajini. Vzrok je pa tudi to, ker vlada kupiči žito za armadne rezerve, dasi tega nikjer ne čitate.

Vsled tega je morala vlada opetovano zmanjšati porcije živeža, namesto da bi racioniranje odpravila, kakor je obljubovala po končani vojni. Mezda delavcem je bila zvišana za okrog 20 odstotkov. Toda cene racioniranemu blagu so poskočile za 180 odstotkov.

To pa porazno vpliva na delavca, na njegovo moralo in voljo do dela. Produkcija v tovarnah se manjša in vlada si na vse načine prizadeva, da bi dvignila življenski standard, ki je postal že nevaren.

Vse to pa rodi zločine in val zločinov raste, čeprav se tega ne more natančno preceniti, ker vlada ne daje statistike v javnost. Toda če stopiš na natrpana sodišča in poslušaš težke kazni, boš lahko sam sodil, kako je. . .

Odpri srce, odpri roke. . .

"Boj za zemljo."

Tak je naslov članka, ki ga je napisal župnik in pisatelj F. S. FINŽGAR v Koledarju družbe sv. Mohorja *za leto 1947.*

Naslednje besede so torej vzete iz LETOŠNJEGA koledarja družbe sv. Mohorja. Zato je vredno, da jih pazljivo prečitate:

* * *

"Kdor je imel opravka z ustanavljanjem kakršnih koli zadrug, je vsak prebridko občutil, kako se je miselnost gospodarskega liberalizma zajedla v srca ljudi. 'Le v španovijo ne! V španoviji še pes crka! — Le vsak zase, Bog pa za vse!' — Take so bile krilatice, cvet zmotne svobode, ki so branile ljudem v skupno, pošteno, pravično in požrtvovalno delo. In če so se združili, so mislili, da je z ustanovnim občnim zborom vse končano. Niso se povzpeli do prepričanja, da je vsak član zadruge dolžan posvetiti skupnemu delu resno skrb, zavestno odgovornost in tudi delo. Zato je toliko zadrug propadlo. In spet se je pokazalo, da je ta brezskrbnost izročila vodstvo zadruge osebi, ki je kajkrat zadrugo uničila, sama pa obogatela. Vsi starejši poznamo za to zgledov dovolj. Kriva ni bila zadruga, krivi so bili njeni brezbrižni člani. Tudi danes že vnovič in vnovič opozarja časopisje na napake v zadrugah. Res ni lahko. Človeku je sebičnost tako v krvi, da je vse postave, vse ureditve in naredbe nikoli ne bodo zatrle in s korenino izruvale. More se samo obdržati s trdimi zakoni — in, recite, kar hočete — *z resničnim, globokim krščanstvom. Če bi to (krščanstvo!) bilo živo v človeštvu, potem bi bilo zadružno in tudi zasebno trgovstvo sreča za ljudi in za državo.*"

* * *

Zadnje besede tu zgoraj sem podčrtal jaz. Podčrtal sem jih zato, ker po vsem, kar se govori in piše o razmerah v današnji Sloveniji, človek ne bi pričakoval takih besed v LETOŠNJEM Koledarju družbe sv. Mohorja!

Marsikdo, ki bo čital te besede v tej koloni ali pa v Koledarju samem, si bo napravil zaključek: Morebiti pa le ni vse tako tam na Slovenskem kakor pišejo in trdijo nekateri, na primer ta nesrečna AMERIŠKA DOMOVINA. . .

Če sme duhovnik pisati pod komunisti take reči, pa magari je tistemu duhovniku ime F. S. Finžgar, well . . .

* * *

Pa niti ni samo F .S. Finžgar med duhovniki, ki pišejo v LETOŠNJI Koledar družbe sv. Mohorja. So še drugi. Piše tudi Franc Ksaver Meško. Piše tudi dr. Stanko Cajnkar.

Sicer zadnja dva nista napisala kakega posebnega slavospeva na krščanstvo, kot ga je napisal v prej podčrtanih besedah F. S. Finžgar, vendar pišeta.

Poleg duhovnikov pišejo v letošnji Koledar družbe sv. Mohorja mnogi znani katoliški laiki: Leopold Stanek, France Stele, France Koblar, Anton Vodnik itd.

* * *

Koledar prinaša tudi lepe popise nekaterih zaslužnih duhovnikov. Prinaša celo sliko mariborskega škofa Tomažiča, ki kaže, kako deli sveto birmo v Vojniku dne 14. junija 1946. Poleg slike je cela stran v Koledarju popisana s samimi lepimi besedami o škofu Tomažiču za njegovo sedemdesetletnico.

Well, seveda letošnji Koledar družbe sv. Mohorja ne prinaša nobene pohvalne besede o — škofu Rožmanu. Toda na drugi strani je tudi res da ne prinaša o njem nobene slabe besede. To je že nekaj.

* * *

Isti Koledar prinaša v svojem koledarskem delu nedelje in praznike in godove svetnikov in poste in zdržke in take reči, kot jih prinaša vsak katoliški koledar pod soncem.

Prinaša tudi marsikaj takega v svojem leposlovnem delu, kar se čita naravnost pobožno. Postavim črtica "Rožni venec" od nekega Emilijana Cevca.

Tak no, povejte no — kaj hočete več? ? ?

* * *

Torej nič "titovskega," nič komunističnega, nič protiverskega???

O, že, že, vsaj nekoliko. Tito sam seveda mora imeti vsaj sliko, eno, dve, tri. . . Miha Marinko mora imeti svojo in zraven opis, kako dober komunist da je, partizani morajo svoje dobiti, kajpada. In tako dalje.

Toda kljub temu je treba priznati, da je vsaj tako nekako napol LETOŠNJI Koledar družbe sv. Mohorja še zmerom dosti vreden naslednik vseh svojih prednikov vse tja nažaj do Slomškovih časov. Koncem konca — morda pa. . . ni še vse izgubljeno?!

* * *

Mimogrede: Zelo pade v oči — in v misel — ko človek pregleduje v LETOŠNJEM Koledarju družbe sv. Mohorja imenik udov na zadnjih straneh. V oči pade dejstvo, da je število udov od leta 1945 do 1946 PADLO za skoraj 25,000. Čitaj in reci: PET IN DVAJSET TISOČ! Natanko: V ljubljanski škofiji se je število v ENEM LETU zmanjšalo za 12,130. V mariborski škofiji se je istotako v ENEM LETU zmanjšalo za 12,130. V "raznih krajih" se je zmanjšalo za 173.

Ne bomo na tem mestu ugibali, ZAKAJ je število udov tako padlo. Vsekakor je čudno, da ima Mohorjeva družba v lanskem letu VSEGA SKUPAJ samo 40,120 udov. Vsekakor je čudno še bolj to, da najdete zapisano na primer župnijo, ki je imela leta 1945 še 101 naročnika, leto pozneje pa samo še — 7!

Toda to mimogrede, prav za prav to "začudenje" ne spada sem.

* * *

Kar spada sem, je to: Letošnji Koledar je najbrž izšel malo pred Božičem preteklega leta. Če pomislimo na to, kaj se vse tiska in prodaja in razdaja med ludi v DANAŠNJI Sloveniji, je moral ta Koledar vsekakor pomeniti za naše ljudi tam — košček pomladi sredi hude zime!

Že samo zato, ker prinaša res lepo KATOLIŠKO urejen koledarski del, ko vemo, da razni drugi koledarji tam nimajo več ne Božiča ne Velike noči ne Binkošti in sploh nič takega.

* * *

Poglejte no — saj se je ob tem Koledarju celo naš "'zagrizeni" in "fanatični" zaplotarski kolonar — izpreobrnil. . .

Ali ni torej verjetno, da se je ob njem izpreobrnil tudi v starem kraju marsikak "reakcionar" in "fašist" in "kolaborator," ter je postal naenkrat navdušen za "osvoboditev," za "ljudsko republiko" in za DANAŠNJO "versko svobodo" pod Titom in Marinkom in Fajfarjem in sploh pod — TOVARIŠI. . . ?

* * *

Toda le počasi, spoštovani bralec in čislana bralka!

Ako je bilo res kaj takega spreobračanja tam v stari domovini, ako je res komu zapihal ob Koledarju kak pomladni vetrček v razboljeno srce — je moglo to trajati samo do 18. marca 1947.

Tisti dan je bila najbrž v Sloveniji že precej pomladna sapa, toda komunistično glasilo "LJUDSKA PRAVICA" je poskrbela, da je kljub prihajajoči pomladi iz vseh "spreobrnjenih" src izginil v enem samem hipu ves pomladni občutek, ki je morda do tistega dne še kako ostal v njih izza predbožičnih dni.

Tisti dan, 18. marca 1947, je namreč v LJUDSKI PRAVICI izšel dopis izpod peresa Mice Črnigojeve pod naslovom: ČRNI INTERNATI . . .

* * *

"Spreobrnenje" tega kolonarja, ako bi ga bilo res kako merico, ni moglo trajati dlje kakor teden dni. V teku enega tedna mu je namreč prišel v roke Koledar družbe sv. Mohorja in — "Ljudska Pravica" s svojim člankom "ČRNI INTERNATI." Kar je torej pozidal Koledar v začetku tedna, je "Ljudska Pravica" koncem tedna temeljito podrla. . .

* * *

Prav v hipu, ko to pišem, vidim, da prinaša AMERIŠKA DOMOVINA z dne 25. aprila na prvi strani izvleček iz članka ČRNI INTERNATI.

Zato mi ni treba navajati, kaj se je v tistem članku pisalo.

Na kratko: Izpodrezati je treba korenine katoliški Cerkvi, da kdaj v bodočnosti ne bo nihče več kaj takega pisal v Koledar družbe sv. Mohorja, kot je v LETOŠNJEM KOLEDARJU pisal lahkoverni gospod, ki se mu pravi F. S. Finžgar. ZAENKRAT komunizem še pusti kakemu takemu gospodu, da kaj napiše iz svojega duhovniškega srca . . . Niti sam komunizem, kakor je krut in brezobziren, ne more napraviti vsega preloma s preteklostjo kar v enem hipu. Zato se pač danes še dovoli Koledarnikom družbe sv. Mohorja, da zapišejo eno ali drugo "po starem". . . .

"Ljudska Pravica," *če bo imela čas,* bo pa temeljito poskrbela za to, da se kak naslednik DUHOVNIKA Finžgarja ne bo lotil takega dela, zakaj "Ljudska Pravica" bo celo poskrbela, da DUHOVNIK Finžgar kakega naslednika niti imel ne bo . . .

Zato ni dvoma, da je DUHOVNIK Finžgar čital članek ČRNI INTERNATI nič manj z bolečim srcem, kakor ga je čital — Zaplot.

Razno iz Waukegana

Waukegan, Ill. — V soboto 26. aprila sta se poročila v tukajšnji farni cerkvi Matere Božje, Miss Bertha Grželj iz 1019 Park Ave., N. Chicago, Ill., in Mr. Tony S. Keber Jr., iz 1717 — 11 St., Waukegan, Ill.

Nevesta je najmlajša hčerka spoštovane Grželove družine iz Chicaga. Oba sta farana fare Matere Božje. Nevesta je članica društva Sloga št. 14 SNPJ ženin pa je član društva Marije Pomagaj št. 79 KSKJ, ki je med vojno služil Strica Sama in se udeležil večih bojev na Pacifiku. Poročne obrede in sv. mašo je opravil naš domačin, pomožni župnik Rev. M. J. Čepon. S kora pa je bilo slišati ono prelepo pesem Ave Maria, katero je zapela naša solistinja Miss Valentine Umek. Zvečer pa se je vršila svatba v Slovenskem narodnem domu na 424 — 10 St., v Waukeganu, Ill., katere se je udeležilo nad 400 gostov.

Obiskali so nas tudi Clevelandčani, ki so se pripeljali z avtom, to so naši sosedje iz starega kraja, namreč sestri in najboljši prijateljici (Belkove) iz Uševka pri Kamniku na Gorenjskem in sicer Mrs. Agnes Klemenčič, sin Rudy in pa hčerka Mary Alice, ter Rudyjeva zaročenka Miss Doris Majer in Mrs. Angela Vrhovnik. Povedali so nam, da so imeli prav lepo vožnjo in brez vsake nezgode sem in nazaj, kakor so nam sporočili.

In kaj so nam vse pripovedovali, da se jih je mislilo pripeljati kar cel bus na ohcet, seveda to so bili naši domačini in prijatelji in prijateljice iz starega kraja — Nevlanci. Pa ne vem, ali so se ustrašili, da bi bili mi tukaj preveč presenečeni, če bi kar cel bus zagledali na našem dvorišču in da bi morda ne imeli iti kam spat, ali da bi nas spravili v preveliko zadrego. Pa veste kaj, Nevlanci? Prav dobrodošli bi bili in tudi prostora bi bili dobili za vas dovolj. Saj imamo za vnanje goste vedno prostor; saj so še delegatje minulih konvencij tako pisali, da so bili v Waukeganu prvovrstno postreženi z vsem. Če se v kakem slučaju odločite, le brez skrbi jo primahajte sem!

Stanley Gregorinov orkester pa je igral najlepše valčke in polke, da se je vse vrtelo, staro in mlado. Novoporočenca

(Dalje na 3. strani)

"France, počasi krmari Buick čez te pominje po cesti, da se mi ne zaleti beseda, ko vam bom povedal, kako sem znal zagovoriti mojo karjolo, da sem jo izvabil iz blata, v katerega je zakacala do pejst," sem skrbno svaril Jakšiča, ko nas je premetavalo sem in tje, kot bi šli domov od Naceta.

"Si ga morda tako panal ali zagovoril, kot dohtar Matevžu roke, kakor si mi sinoči povedal v Oškošu."

"Tisto sva pa midva zamudila, kaj ne," je z užaljenim glasom rekel gospod Fronc.

"Nič niste zamudili, če kaj vem," ga je potolažil Jakšič, "je bila zopet ena Jackovih, ki bi se je morda ženiral povedati drugače kot meni, ki sva si bolj domača in misli, da si me lahko nekoliko privošči."

"Nič se te nisem privoščil, da boš vedel. Tista o Matevžu je bila tako resnična kakor . . ."

"Saj verjamemo, le ne kakih prevelikih primerjav, ki se jih težko dokaže," je dobrodušno posredoval gospod Fronc. "Le kar pojdimo v tisto blato, kamor sta jo zagalopirala s svojim avtom."

"Orajt, pa pojdimo v blato. Veste, bili smo na eni tistih lovskih ekspedicij, ki smo se jih v davnih letih tako redno vsako leto udeležili. Najraje smo šli tje okrog Loraina, kjer smo dobili na posodo finega lovca in prijaznega kompanjona v osebi Franceta Justina in še kakega drugega. Pri Justinovih smo navadno jemali brašno, s katerim smo se vselej tako založili, kot se založi Byrdova ekspedicija, kadar jo udari za nekaj mesecev na severni ali južni tečaj. Saj veste, kako je, če se človek ves dan peha za zajci po gmajni."

"Vemo," je moško povzel Jakšič, ki se toliko zastopi na lov kot krava na orglice in je vrgel v svet svojo pripombo s takim naglasom, da sem takoj vedel, kaj je hotel reči. Ampak jaz se ne oziram na take zafrkacije.

"Vozili smo," sem nadaljeval svojo dogodivščino, "nekaj časa južno od Loraina in kmalu krenili z lepe ceste na tituarno farmsko pot. Deževje je zmehčalo cesto, da je bilo kot bi vozili po kislem mleku. Justin, ki je bil znan tam okrog, nas je zagotavljal, da bo kmalu boljša pot in da naj ne umanjkamo. Se reče, saj bi tudi ne mogli, tudi če bi hoteli, kajti kadar zadrajsaš v globoke kolesnice, ne moreš ne na levo ne na desno. Treba je naprej, ali pa se skesati ritensko, odkoder si prikrevsal. Moj kufer je rinil blato, kot bi rezal s plugom ledino. Nekaj časa je šlo, naenkrat se pa avtomobilček skuja. Parkrat so se kolesa še zabrnila v prazno, da je brozga sviščala na vse strani, potem je pa obstal. Vse prigovarjanje, vse mile in tudi hude prošnje in besede niso izdale nič.

"Rinit bi šli zadej," sem svetoval loyskim partnerjem, "drugače bomo ravno tukajle počakali pomladi, ko se bo cesta utrdila."

Pa jih boš spravil ven v blato, kakopak. Justin je vsakemu po enega natočil, da bi dobili kakšno pravdansko stvar v možgane, ki bi nas rešila hlapčevskega dela in gomazenja po blatu. Jim Šepic, ki je šel vselej na lov opravljen kot bi šel za tovariša na ohcet, se je zagvišal: "Jaz ne grem iz mašine, pa če nikoli več ne vidim Clevelanda." Nisem mu zameril, ker revež res ni bil vajen tdega dela, odkar je ušel očetu v Ameriko. Saj mu je še odveč, če mora mešati kvarte pri marjašu, da bi šel gazit do kolen blato in prislonit ramo ob avto! Naj se mu rama izvije, kaj bo pa potem, če bi ga slučajno zaneslo k bari.

Ampak ravno Jim je bil, ki se je največ potil in tuhtal, kako bi jo izvili iz blata, pa da bi si ne umazali škornjev in da bi ne bilo treba, kar je bilo seveda glavno, kazati svojih kit in mišic zadnjemu koncu avta.

"Poglejte, fantje, kako smo vsi skupaj trapasti," plane naenkrat veliko navdahnjenje iz Jimovih ust. . . joh, joh, France počasi vozi, meni bo vse črevesje preongavilo, ti rečem," sem posvaril Jakšiča, ko je desno kolo padlo nekaj čevljev globoko y kotanjo, pa takoj skočilo tudi ven.

"Torej Jim je začel razkladati svoj načrt, ki mu je bil treščil tako nenadoma v glavo: Fantje, je rekel, fantje, moj oče so imeli konja, ki mu ni bilo para v vsej trebanjski dolini. Samo en uržeh je imel, da se je namreč klancov bal. Če je zagledal pred seboj le krtino, pa se je že ustavil in začel potiskati voz nazaj. Pa so ga moj oče pogruntali in ga ušafali, da nikoli tega. Kadar so pripeljali s fuksom do klanca, so mu vrgli kakšno cunjo čez glavo, da ni videl vzpetine in konj je bil ozdravljen. Samo da klanca ni videl, pa je bilo dobro. Zakaj pa ne bi ti, Jack, storil nekaj takega. Vzemi tole plahto, jo pogrni bagrlu, ali kar je že tale stvar, spredaj čez lampe in pokrov, da ne bo videl blata pred seboj, pa boš videl, kako jo bo urezal naprej, pa magari če se ves skrije v blatu."

"Veste, fantje, nasvet se nam je zdel tako oprijemljiv, da smo takoj vsak enega spili za dobro srečo, jaz pa sem vzel plahto in napravil, kakor mi je svetoval Jim. Saj mi ne boste verjeli, ampak kar je res, je pa res. Ko sem zakril avto spredaj, se vsedel zopet za kolo in ga nagovoril, je planil naprej po blatu, da je umazano brozgo neslo daleč naokrog. Kmalu smo bili iz tistega testa in zavozili na trdna tla. Vzel sem koc z lamp in prijazno potrepljal, poslušno, pa nekoliko štatljivo živalco."

"Iznajdljivi pa ste vi, Amerikanci," se smeje gospod Fronc.

"Aha," sem potrdil in da ne bi bilo treba o tistem dogodku kakih posebnih dokazovanj, sem naglo pristavil: "Že vidim cesto in tamle na desni bo pa Greenwood. Dobro si jo izpeljal, France," sem pohvalil voznika, ko sem previdno otipal ude, če mi ni kateri odletel, ko smo telovadili čez tiste kotanje.

Miklova lipa

ZGODOVINSKA POVEST

Matilda je bila vsled prestanega strahu popolnoma otrpnila in je bila skoro brez zavesti, ko jo je Turčin gonil sem in tja. A zdaj, ko je stopala po stezi navzgor, ki je vodila proti domu, katerega je bila pred kratkim tako lahkomiselno zapustila in kjer je po njej gotovo vzdihoval njen dragi mož, se je hkratu zavedla grozne nesreče, ki jo je zadela . . . "Nikdar, nikdar več ne bom videla svojega ljubega Florijana! Čaka me ali grozna smrt, ali pa še groznejša sužnost! Bog ve, kam me bodo gnali, komu me bodo prodali brezsrčni divjaki! . . ."

Srce ji je zastajalo pri tej misli in spomin na moža ji je privabil v oči prve solze po strašnem dogodku. Dočim je bila prej nekako topa, neobčutna, prešinjala jo je zdaj bridka bolest in bolj in bolj so ji tekle solze po mladostnih licih.

"Ali čemu gremo zdaj sem gori?" začne premišljati. "Kaj namerava Huber? Me hoče li rešiti? Toda kako? Huber da bi storil to, ki me črti in sovraži?"

Bil je popolnoma nejasen ves položaj; zato jo je navdajal tem večji strah in obup.

Dospeli so blizu mesta, kjer je ležal Florijan skrit za plotom. Svet je bil ondi posebno strm in baš radi tega se je zdel Huberju pripraven, da izvrši tu svojo namero. Z veliko hladnokrvnostjo udari Turčina, ki je stopal pred njim in ni nič hudega pričakoval, s sekiro po glavi, da se zgrudi takoj na tla; potem skoči do drugega Turka ter ga sune s tako močjo, da odleti daleč čez strmino nizdolu ter obleži.

Florijanu je bil vsled prevelike razburjenosti obtičal glas v grlu, da ni mogel spregovoriti nobene besedice. To pa je bilo njemu in njegovi ženi na srečo. Kmalu se je namreč prepričal, da Huber ni nameraval Matilde rešiti, in da je prišla revica iz oblasti enega razbojnika v roke drugemu.

Ko je videla Matilda Turka pobita, je bila njena prav misel, da bi se rešila; zato je začela bežati navzgor po stezi. Toda Huber jo hitro ulovi za vrv na rokah in ji reče z grozečim glasom: "Stoj in ne gani se! Zdaj si v mojih pesteh! Najboljše je za te, da se udaš in da si mirna! Povem in prisežem ti, da boš prej mrtva, nego da bi bila še kdaj Florijanova!"

Izrekši, začne vrteti sekiro nad njo, da je bilo misliti, zdaj zdaj ji prekolje glavo.

Matilda se je tresla v smrtni grozi. Drhtela je po vsem životu in Florijan je dobro čul, kako je ihteč in s zadušenim, zamolklim glasom vzdihovala: "Florijan! Florijan, oj Florijan!"

Florijan sam pa je bil v strašnem položaju. Videl je, v kaki nevarnosti je njegova žena, pa ji ni mogel pomagati. Čez plot od spodaj gori nikakor ni mogel tako naglo skočiti, da bi ga ne bil Huber prej pobil. In kdo ve, če bi ne bil zlobnež takoj storil Matildi kaj žalega, kakor hitro bi bil opazil, da je on v bližini. Vsekako je moral postopati previdno. Nekaj časa je bil popolnoma obupan; nejasno mu je bilo, kaj naj stori, da bi otel ženo iz hudobneževih rok. Kar zapazi, da slači Huber Turčina ter oblači sebe v njegovo haljo. Zdaj se tudi Florijanu nekaj posveti . . .

"Ha, ta pa ni neumna!" reče sam pri sebi. "To zna rešiti tudi mene."

Počaka torej še nekoliko, da bo videl, kam se bo Huber obrnil. Ko pa vidi, da gre z Matildo zopet proti Kaplji nazaj, se spusti naglo po strmini do Turčina, ki ga je bil pahnil Huber doli s steze. Ni trajalo dolgo, ko je tudi Florijan tičal od nog do glave v turški obleki. . . .

VIII.

"Zdaj pa le urno!" si misli Florijan, ko je bil preoblečen. "Gledati moram, da mi Huber kam ne odhiti!"

Izrekši, steče hitro proti tastovi hiši. Streha je bila do malega že pogorela in tudi v poslopju je vsepovsod prijemal plamen, kjer je bilo kaj gorljivega. Florijan je moral izvoliti najkrajšo pot skozi hišo, ako ni hotel, da bi mu Huber ušel. Nevarnost je bila velika, da se zaduši ali pa smrtno opeče, toda za ženo bi rad tvegal tudi življenje, ako bi bilo treba. Vežo, skozi katero je zdaj morla, je poznal tako dobro, da bi jo bil lahko prehodil tudi s zavezanimi očmi. Priporočivši se svojemu patronu, se zapodi pogumno v gosti dim.

(Dalje prihodnjič)

AUGUST KOLLANDER

v Slov. Narodnem Domu,

6419 ST. CLAIR AVENUE,

POŠILJA DENAR v Jugoslavijo, Trst, Gorico, Avstrijo, Italijo in druge kraje, vsaka pošiljatev je jamčena;

PRODAJA ZABOJE za pošiljanje hrane in obleke v staro domovino in sprejema take zaboje za odpošiljanje v stari kraj.

Pri Kollanderju boste vedno dobro postreženi.

MAKE

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES YOUR BUY WORD

Perhaps you need vitamins. If you do, you want vitamins that are—

Potent, Easy and Convenient to take, Economical. Each One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule contains the full basic daily quantities of five vitamins, whose requirements in human nutrition have been established.

Take one capsule every morning and you can forget about vitamin supplements until the next day. That's CONVENIENCE.

Pay for only one capsule each day. That's ECONOMY.

GUARANTEE: Your money back if, after taking a single One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule every day for sixty days, you are not entirely satisfied. Be sure to ask for One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules.

MILES LABORATORIES, INC. Elkhart, Indiana

MALI OGLASI

Furnezi

Novi furnezi za premog, olje, gorko vodo ali paro. Resetting $15 — čiščenje $8 premenjamo stare na olje Thermostat

Chester Heating Co.

1193 Addison Rd. — EN 0487

Govorimo slovensko (x)

Prijatel's Pharmacy

SLOVENSKA LEKARNA

Prescriptions — Vitamins

First Aid Supplies

Vogal St. Clair Ave. in E. 68th

Trebušne podpore

Pri nas dobite vse velikosti trebušne podpore

(Abdominal Supports)

Mandel Drug

Lodi Mandel, Ph. G., Ph. C.

SLOVENSKI LEKARNAR

15702 Waterloo Rd.

Cleveland 10, Ohio

Lekarna odprta: Vsak dan od 9:30 dopoldne do 10 zvečer. Zaprta ves dan ob sredah.

KOLEDAR DRUŠTVENIH PRIREDITEV

1947			MAJ			1947
Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

MAJ

16.—23rd Ward Democratic Club, ples v avditoriju SND.

17. — Orels Spring Frolic v šolski dvorani sv. Vida.

18. — Slovenska dobrodelna Zveza program v avditoriju SND.

24. — Baraga Glee Club "That Night in May" ples v Amercian Legion dvorani, E. 62 St. in St. Clair Ave.

24.—Plesna veselica podružnice št. 49 SŽZ v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave., Euclid.

25.—SDZ Bowlers, prireditev v avditoriju SND.

JUNIJ.

1.—Društvo Soča št. 26 SDZ priredi piknik na prostorih Doma zapadnih Slovencev, 6818 Denison Ave.

15.—Srebrni jubilej društva Presv. Srca Jezusovega št. 172 KSKJ v J. S. Domu na West Park.

29.—Društvo "Zvon" priredi piknik na prostori hSlovenskega doma na 6818 Denison Ave.

JULIJ

4. — Zveza društev Najsv. Imena romanje v Lemont.

20.—Društvo Sv. Antona priredi piknik na prostorih Doma Zapadnih Slovencev na 6818 Denison Ave.

27.—Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ priredi piknik na Močilnikarjevi farmi.

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došle preko Trsta)

(Nadaljevanje z 1. strani)

razširjevalcev takih vesti na denarne kazni. Ko bi dali časopisom svobodo, da pišejo vsak po svoje, pa ne bi bilo nobenih razburjivih vesti, ker bi ludje vse zvedeli v listih. In koliko dela bi bilo špijonom OZNE prihranjenega!

POVSOD AGENTI OZNE. — Jugoslovanska tajna policija ima svoje agente povsod. Celo v begunskih taboriščih. 10. febr. je belgrajski radio, ki vsak pondeljek pregovarja begunce, naj se vrnejo domov, prinesel napad na ravnatelja taborišča v Spittalu Jarvie-ja in njegovo tajnico Michell. Obdolžena sta bila, da sta proti temu, da se begunci vrnejo v Jugoslavijo, ker da sta jim obetala, da bodo preseljeni v Avstralijo. Ob neki priliki da sta tudi strgala listo vojnih zločincev, ki da jih je Jugoslavija zahtevala. Radi te obdolžitve sta morala oba pri angleških oblasteh zahtevati disciplinarno preiskavo. Pri preiskavi se je izkazalo, da na obeh obdolžitvah ni bilo nič resnega. Tiste liste menda niti prejela nista. Pri razpravi sta bila dva Titova oficirja in taboriščnik neki dr. Končan, doma iz Šoštanja. Pričal je proti ravnatelju in po končani preiskvai odšel s Titovima oficirjema. Izkazalo se je, da je bil on tisti, ki je pošiljal poročila iz taborišča, na podlagi katerih je potem sledil napad na ravnatelja. Ker bi pri razpravi ostali brez vsake priče, so morali komunisti njega postaviti kot pričo in tako pokazati, da je njihov špijon. Tako se je moral pokazati v pravi barvi, potem pa oditi. Ravnatelja so potem Angleži sami prestavili in tajnica je izgubila službo. Imenovani Končan je bil mnogo v družbi z ravnateljem in njegovo tajnico. Ta dva sta potem prejela plačilo za družbo z agentom OZNE.

TUDI V NEMČIJI je med begunci dovolj agentov OZNE, ki razpolagajo z velikimi svotami denarja. Tako je agent OZNE prišel k uredniku emigrantskega časopisa "Sloga" dr. Kurtoviču in mu ponudil 100,000 nemških mark, če ustavi list. V nasprotnem slučaju mu je zagrozil s kroglo, če ne bo odnehal z izdajanjem časopisa.

OZNA IMA V LJUBLJANI svoje glavne postore v bivši palači banke Slavije na Tirševi cesti.

VIŠJA POLITIČNA ŠOLA komunistične partije za Slovenijo je v bivšem hotelu Bellevue.

VSI ČLANI KOMUNISTIČNE STRANKE v Ljubljani imajo pravico za nošnjo orožja.

OSVOBODILNA FRONTA je izvršila v začetku aprila volitve v svoje krajevne in okrajne odbore. Povsod so gledali, da zi odborov pomečejo vse, ki niso dovolj zanesljivi. Zanesljiv je tisti, ki je vdan Titu in gre čez drn in strn s komunisti, če že ni vpisan v komunistično stranko.

RAZNO IZ WAUKEGANA

(Nadaljevanje s 2. strani)

bosta stanovala v našem domu (zgoraj) 1717 — 11 St., Waukegan, Ill. želimo jima mnogo sreče in božjega blagoslova v novem stanu.

* * *

Tukaj vsako nedeljo jako radi poslušamo slovensko radio uro, ki je sedaj po novem času ob 9:45. Slovenci v Waukeganu in North Chicagu jako radi podpiramo ta lepi program iz Milwaukee. Ta ali oni razveseli svojega dragega za njegov rojstni dan ali ob kaki pomembni obletnici. Pa tudi naši trgovci veliko pomagajo temu programu z oglasi. Tako je prav. Podpirajmo ta slovenski radio program še v bodoče, da ga obdržimo čim dlje mogoče.

* * *

Pred par dnevi sem prejela pismo od mojega brata, ki se glasi:

Draga sestra! Tebi in sestri Neži pošiljam prav lepe pozdrave. Tvoje pismo sem prejel, a kar si pa za božič poslala, pa še nič. Se je gotovo izgubilo, saj tudi pošte vse ne dobimo, se precej porazgubi. Vojska nam je pustila hude posledice, ker nam še vsega primanjkuje. Počasi pa se bo že vse izboljšalo, ta hudo smo menda prestali, a živčno pa smo vsi uničeni, da mi ta stari ne bomo več dolgo živeli. Piši kako je sedaj kaj v Ameriki. Bil sem tudi v Dolenjah pri Bitencu, šel sem bil obiskat teto Julo. Ona še živi in je stara že blizu 90 let. Ona ni več doma, ker je že prej živela v Žičah št. 15, Rova p. Radomlje. Njenega sina Miha so ustrelili v Radomljah za pokopališčem, njegovo družino pa docela uničili. Škrajnarjevo Maričko, ki si jo gotovo poznala, so pa kar živo zažgali.

Oh, pa koliko še vse drugih grozot se je godilo. Saj je čudno, da nismo vsi ob pamet prišli. No saj dosti jih je po vsem, kar smo doživljali tukaj doma. Stari spomenik na pokopališču v Nevljah smo odstranili in postavili novega — družinskega, kjer počivajo ata in mama, Pavli in Francek; so na njem napisi skupno. Vem, da te veseli še priti v domovino, da bi se še enkrat videli, a tega ne smeš odlašati predolgo, kajti mi stari ne bomo več dolgo živeli, ker smo preveč uničeni. Pozdravlja te tudi teta Jula, ki je vprašala za te. Pozdravljam tebe in tvojo družino ter Nežo. Tvoj brat. — France.

* * *

Vreme imamo v Waukeganu precej nestanovitno, tako je bil skoro cel april deževen in tudi maj ni dosti boljši. Po malem sejemo po vrtovih, orati je pa težko, posebno farmarjem, ker je zemlja premokra. Danes, ko to pišem, kaže toplomer 50 nad ničlo in tako je še vedno ogenj v naših furnezih, kajti gorka peč se še kar dobro prileže. Ker smo letošnjo zimo precej požgali vsega, zato si že želimo, da bi posijalo gorko sonce. Trava že precej odganja in je že lepo zeleno in tudi drevje bo kmalu odgnalo, le gorkega sonca si vse želi. (V Clevelandu pa sneži danes, ko ta dopis prepisujem. Op. ured.) Pozdravljam vse čitatelje Ameriške Domovine.

Jennie Keber.

Gornja slika je posneta ob zasedanju varnostnega koncila UN v Lake Success, N. Y., kjer je ruski zastopnik Andrei Gromyko zopet napadal Zed. države in dolžil, da predsednik Truman s svojo protikomunistično politiko izpodkopava obstoj UN.

MALI OGLASI

Stanovanje iščejo

Starejši zakonski par, ki oba delata, želi dobiti 3 do 4 sobe. Kdor ima kaj primernega, naj pokliče HE 9721. —(94)

Dve hiši naprodaj

Naprodaj sta 2 hiši, vsaka za 1 družino po 5 sob in dvojna garaža; hiši sta na 3 lotih. V hišah je kopalnica in furnez na plin. Ena hiša stoji proti 159. cesti, druga pa proti Saranac Rd. Na ekstra lotu je krasen vrt. Cena je zmerna. Zglasite se na 645 E. 159 St. (93)

Luč za zdravljenje revmatizma

gre na vsak regularni saket.

$1.65

MANDEL DRUG

15702 WATERLOO RD.

MALI OGLASI

Soba se odda

Ena soba se odda dekletu; si lahko tudi kuha. Pokličite HE 7939.

Važno naznanilo vsem delničarjem!

Tem potom se uradno poziv lje na delniško séjo slovenske banke, The North American Bank Co., ki se bo vršila v četrtek 15. maja ob 8 zvečer v spodnjo dvorani SND na 6417 St. Clair Ave.

V ta namen so bila odposlana pisma z razlogom in PROXY vsem delničarjem in delničarkam; kdor se ne bi mogel udeležiti seje, naj se 'posluži Prozy (pooblastila).

Vse to je urejeno v smislu bančne uprave, da ima vsak delničar ali delničarka priliko, da se izrazi za ali proti.

(May 15-x)

Cementna dela!

Dovozi in pločniki. Vse delo je garantirano. Pokličite za dobro delo

Warner Construction Co.

Tel. YE 1479

—(106)

Lepa prilika

Naprodaj je duplišna hiša z 20 sobami; vsaka stran ima 6 sob spodaj, 4 zgorej; lot je 80x135; 4 garaže. Nahaja se na 5611 Prosser Ave. Cena je $11,500. Prodaja jo lastnik sam. Zglasite se istotam.

—(97)

Naprodaj v Euclidu

Grocerija in mesnica; lastnik odide iz mesta. Za ogled pokličite IV 2644.

Matt F. Intihar

630 E. 222. St.

(97)

Pohištvo naprodaj

Naprodaj le 1 miza, 5 stolov in bufet za jedilno sobo; dalje radio in ena postelja. Vse je v dobrem stanju. Zglasite se na 1043 E. 68. St.

—(94)

3 sobe se odda

V najem se odda 3 male sobe prav poceni po dogovoru. Naslov pove uprava tega lista.

(93)

V BLAG SPOMIN

DRUGE OBLETNICE NESREČNE SMRTI LJUBLJENEGA SINA IN BRATA

Sgt. Stanley Brodnik

ki je dal svoje mlado življenje za svobodo domovine nekje v Pacifiku dne 11. maja 1945.

Je potihnil bojni grom,
ti, predragi, pa v tujini si ostal,
daleč v grobu tam ležiš,
z nikomur več ne govoriš.

Življenja tvojega načrt
prekrižala je bridka smrt,
počivaj v miru v grudi tam,
v duhu pa večno med nami živiš.

Žalujoči ostali:

OČE, BRATJE in SESTRA.

Cleveland, O. 12. maja 1947.

DELO DOBIJO

VEČ POMOČNIC ZA CAFETERIJO SE SPREJME

Delo je v čisti, zdravi okolici

Morajo razumeti in govoriti angleško

Samo snažne, čiste in lične mlade ženske od 20 do 39 let starosti naj se priglasijo.

Dobra plača

Hrana in uniforme zastonj

Zglasite se v

The Ohio Bell Telephone Company

soba 901

700 Prospect Ave.

Težaki

Dobra plača od ure in nadurno delo. Stalno delo; prijetne delovne razmere.

Adressograph-Multigraph

1200 Babbitt Rd.

(94)

Help Wanted Male

Automotive parts salesman to contact dealers and garages, guarantee and commission; experience preferred. Call EN 4081. (93)

Delo dobi

voznik in solicitor za čistilno podjetje; plača in provizija. Zglasite se v Mervar's Dry Cleaning, 5372 St. Clair Ave.

(96)

Ženska za čiščenje

Sprejme se ženska za čiščenje, stalno delo, plača od ure, počitnice s plačo. Vprašajte za Mr. Buell ob 7:30 zvečer v B. F. Keith Bldg. 1621 Euclid Ave.

(93)

Help Wanted Male

Automotive parts salesman to contact dealers and garages, guarantee and commission;; experienced preferred. Call EN 4081.

Fanta se sprejme

Fant, ki je šole prost in ki ga veseli delo v groceriji, ki zna vsaj malo slovensko, se takoj sprejme. Dobro delo in dobra plača. Zglasi naj se na 15738 Holmes Ave. ali pokliče LI 8139. (95)

Dekle dobi službo

Sprejme se stengorafko, nekaj diktiranja, preostali čas vkladanje, stalna pozicija, 40 ur na teden 5 dni. The Buckeye Ribbon and Carbon Co., 7209 St. Clair Ave., EX 6300.

(94)

SANDERS and Cleaners, izkušeni za mokro ribanje in čiščenje v oddelku za barvanje. Visoka plača od ure in plača od kosa.

White Motor Coach Division

1455 E. 185. St.

južno od St. Clair

(95)

Moški dobe delo

Sprejme se moške delavce, operatorje za male crane, starost 30 do 45; drugi šift; 48 ur na teden; dobra plača od ure.

Osborn Mfg. Co.

5401 Hamilton Ave.

(94)

BELI MENIHI

Povest iz prve polovice XII. stoletja

spisal IVAN ZOREC

"Da bi se le kaj ne pritekniło Henriku!" je vzdihoval v skrbeh. Pa še druga stiska ga je pestila in mečila. Urh Ljubljanski je poslal sla, naj se Majnhalm zglasi na Kravjeku.

"Tisti tržaški cunjar me je pričrnil!" je Majnhalm mencal in ugibal, kako bi se izmotal.

Henrik, to je vedel, bi vse zvračal na Turjačana; Ditrik pa še tajil ne bi.

"Kar taji, če moreš, ko pa so trije ranjenci tu od tistega večera!" je obupaval. "Urh tudi to gotovo že ve."

In ni svoje skrbi razodel ne Henriku in ne Ditriku, le tak ali že tak zagovor si je narejal in preurejal.

Že blizu Šentvida je Ditrik srečal sestro Emo, ki je z velikim spremstvom vihrala nad razuzdani višenjski grad.

Vso pot je po tihem že kar naprej zmerjala Henrika, podpihovavca v vsem hudem, Majnhalma pa še posebej. A ko je zdaj slišala o nevarni Henrikovi rani, ki bi jo le še menih utegnil ozdraviti, se je močno prestrašila. Vsa srditost in ostra besedičnost sta jo minili.

"Pojdi hitro, da prej prideta!" je velela bratu in dirjala proti Višnji gori.

Majnhalm, ki je brata najrajši preušščal Rodani, je nestrpno hodil na stolp in opreznoval po dolini, ali se Ditrik že ne vrača z menihom.

Vest ga je pekla. Če Henrik umre, bo on kriv njegove smrti. Bog mu ne bo odpustil, vsa deželа mu bo zamerila in sestra Ema bo umrla od žalosti in sramote.

Kar se je v dalji na cesti pokazal oblak prahu.

"Že gresta! Tako hitro — kako je to mogoče?" ni razumel. A ko je dlje gledal, je strahoma videl, da se v silnem diru približuje več jezdecev.

"Kdo so? Kaj hočejo " ga je grelo. S tako kosmato vestjo se je bal vsega.

Tudi grajski čuvaj je menda mislil tako, ker je z rogom opozoril grajske varuhe. Ko bi trenil, so bili vsi hlapci za oslono grajskega branika in čakali nadaljnjih povelj.

"Kako je z Ditrikom?" se je ustrašil. "Ali jim je ušel?" Za trdno je mislil, da kakov maščevavec gre nadenj in da bi bil utegnil spotoma prestreči brata Ditrika.

Kmalu pa je spoznal, kdo je.

"Ali se je danes res vse zareklo zoper mene?" se je vznejevoljil.

Pred gradom je srečal sestro in ji dejal, ko jo je pozdravil: "Dirjaš kakor vojvoda med vojščaki, da sem se kar ustrašil!"

"Kdor ima slabo vest, se boji vsake sence!" je Ema dejala in zdrsnila s konja.

"Tudi za boj sem se pripravil," se je kislo nasmehnil. A Ema je zamahnila z roko in vprašala brez pomude: "Ali je Henriku res tako hudo?"

"Mislim, da ne. Pa saj bo menih povedal."

"Slišala sem, da si se že kaj slabo priporočil menihom." Zdaj je on zamahnil z roko in odvedel sestro v grad.

Sestra je bila tako potrta, ko je videla trpeče bratovo obličje, da je pozabila na vse očitke, ki jih je bila nameravala v zobe zmetati obema malopridnima bratoma. Kar tiho je ždela in komaj komaj še dušila obupni jok, ki se ji je nabiral v srcu in jo mašil v grlu.

Kmalu je čuvajev rog spet naznanil bližajoče se tujce. Bila sta Ditrik in pater Konrad, ki sta vsa znojna in prašna prihitela.

Pater Konrad se je smehljal, kakor ne bi bil prišel pod streho moža, ki je bil pred nekaj dnevi prav neprijazen z menihi. A ko je pregledal rano, se je malo zresnil in dejal: "Zakaj ste odlašali? Saj vam je Rodana povedala, da se rana vnema."

"Gospod pater, ali je zelo nevarno?" je Ema drhtela.

"Če se še prisadi in ognoji, bo prav nevarno!" je dejal in brž izpral in prevezal rano.

Majnhalm je prebledel in pobesil oči.

"Pomagajte, rešite ga!" se je ponižal ter prosil meniha.

"Božja volja se bo zgodila," je pater Konrad voljno odgovoril. "Da bo milostna, se priporočimo Devici Mariji."

"Da, da," se je Ema domislila. "Na božjo pot bom šla v Lesce prosit Mater božjo, da bi brat ozdravel."

"Mati božja ni zavrgla še nikogar, ki jo je prosil pomoči," ji je pater Konrad pritegnil.

Ditrik si je od bridkosti molče grizel ustnice, Ema je ihtela in klečala ob bratovem ležišču.

A Henrik se je ujezil.

"Brez skrbi, ne bom še iztegnil kopet, ne! Dosti bi jih moralo priti, da bi mene spravili na tla. Še vse bo dobro, ali ne, pater?"

"Tako, da! Le pogum, zaupajte in mirujte, prav kmalu bo spet vse dobro!" ga je tudi pater hrabril. "In na miru ga pustite!" je velel drugim in pri bolniku pustil samo starega strežnika.

"Čez dva dni se bo vse izkazalo," je dejal in šel z Rodano, da bi videl njene rože in maže.

Sopihal je v strmi Peščenjek za Rodano in Somrakom, ki ga je spremljal.

"Bog ti pomagaj, o Rodana, v strašni hosti živiš!" se je oddihaval in v gošči natikal z dolgo meniško haljo. "Uboga hostnica, kaj se ne bojiš volka, kadar sama hodiš todkaj?"

"Boji pa, boji!" se je Somrak smejal. "Ampak volk! Če jo le vidi kar rep stisne in na ves splav zbeži! Kaj menite, tudi zver rada živi!"

"Pa če je človek takole golopest?" se je pater zasmejal.

"O, še noben volk ni z njo tvegal življenja; tudi medved se ji pametno ogne."

Rodani poveličevanje njene moči ni bilo nevšečno, kar lepo smehljala se je in gredoč, kakor bi se ničemurno hotela izkazovati, s strašno močjo lomila ali krivila veje in debla, da bi menih laže hodil; vendar ji Somrakova druščina ni bila nič kaj po volji.

"Saj res ni prav varno v hosti," je s hitrim domislekom dejala Somraku. "Kar vrni se, da se ti kaj ne pritakne; meniha bom že jaz spremila iz hoste."

"Ne, ne," je menih ugovarjal, ker se je vendarle nekoliko bal in ker se mu ni zdelo spodobno, da bi se sam z žensko metal po hosti. "Somrak naj le kar gre z nama."

Rodana je stala, gledala sedaj tega, sedaj onega in uporno molčal.

"Nimam rada, da bi šel z nama," je naposled rekla.

"Vidim, ne zaupaš mu prav," je pater Konrad spoznal in jo miril. "Na mojo besedo mu zaupaj saj je dober krščanski človek."

Ženska pa se še ni podala.. Somrak ji je bil res čez glavo. O, če ne bi bilo meniha, tako pa bi tole grajsko gnido odfrknila tjadol po Peščenjeku, da bi se vse kadilo za njo! Pa res! V koči sta ranjena tovornika. Če ju grajski zavohajo, bi ju hoteli dobiti v pest. Tako bi morala naščuvati svoje velikane, in ti bi zdivjali in vse pomendrali.

"Vendar vas prosim, velite mu, naj se vrne zlepa ali pa vas mirno počaka tukajle," je prosila patra, Somraka pa še pogledla ni več.

"Če mu ne zaupaš na mojo besedo, se vrnem tudi jaz, glej!" ji je pater Konrad nejevoljno zapretil.

"Nikar tako, sveti mož!" se je ustrašila. "Saj nočem nič vam."

"A kaj se ti je zameril Somrak?"

"Grajski je!" je dejala, stopila tikoma pred Somraka in mu zapretila:

"Menih hoče, podam se. Ali povem ti, da te raztolčem v sončni prah, če se mi po tebi kakove nevšečnosti nakretijo z gradom! Dobro me pomni!"

"Jaz oslepel, če bom razodel, kar zaradi tebe ne bi smel —!" ji je prisegel.

GIRL WANTED

FOR FACTORY OFFICE

Good Typist

and Comptometer Operator

First Shift

Hourly Rates

Geometric Stamping Co.

1111 E. 200 St.

IV 3800

TEKOM ČASA,

ko se zobozdravnik Dr. J. V. Zupnik nahaja na St. Clair Ave. in E. 62 St., je okrog 25 drugih zobozdravnikov v tej naselbini prakticiralo in se izselilo, dočim se dr. Zupnik še vedno nahaja na svojem mestu.

Ako vam je nemogoče priti v dotiko z našim zobozdravnikom, vam bo Dr. Zupnik izvršil vsa morebitna popravila na njih delu in za nadomestil z novim. Vam ni treba imeti določenega dogovora.

Njegov naslov je

DR. J. V. ZUPNIK

6131 ST. CLAIR AVE.
vogal E. 62nd St.; vhod samo na E. 62 St.
Urad je odprt od 9:30 zj. do 8. zv.
Tel.: EN 5013

V BLAG SPOMIN

TRETJE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA NEPOZABNEGA SINA IN BRATA

Ptc. Joseph F. Debelak

ki je dal svoje mlado življenje za domovino 12. maja 1944.

Tri leta je že minilo,
kar srce ne bije tebi več;
krogla vzela je življenje,
končal te je bridki meč.

V tihem grobu mirno spiš,
pod odejo tujih rož,
ne žalost naša ne solze,
k življenju te ne zbude.

Tolaži nas le misel ena,
da vidimo se nad zvezdami,
tam ni boja, tam ni vojne,
v nebesih bomo združeni.

Žalujoči ostali:

OČE, MATI, BRAT in SESTRE.

Cleveland, O. 12. maja 1947.

NAZNANILO IN ZAHVALA

S tužnim srcem naznanjamo sorodnikom, znancem in prijateljem žalostno vest, da je preminila nam nadvse ljubljena mati

Mary Sustaršic

rojena TEGEL

Umrla je po dolgi in mučni bolezni dne 2. aprila 1947. Rojena je bila dne 25. marca 1881 leta v vasi Podpeč, fara Preserje pri Ljubljani, odkoder je prišla v Ameriko v oktobru leta 1904.

Prav lepo se zahvalimo sorodnikom pokojne, bratu Frank Tegelnu in družini iz Belle Vernon, Pa., sestrični Mary Maček in družini iz Sharon, Pa., bratrancu Jacob Rupert in družini iz South Fork, Pa., bratrancu Frank Tegel in družini iz Euclid, O., in bratrancu Joe Tegel iz Euclid, O.

Srčna hvala vsem prijateljem in znancem iz Sharon, Farrell, Pa., iz Barbertona, O., in Clevelanda, O., ki so prišli pokojnico pokropit in se poslovit od nje, vsem, ki so se udeležili pogreba, darovali za svete maše, položili vence ob njeni krsti, vsem, kateri so darovali za dobrodelne namene mesto vencev, vsem, kateri so dali avtomobile na razpolago in vozili na pogreb, kot tudi vsakteremu, ki je na katerikoli način nam pomagal v žalostnih dneh.

Nadalje prav lepa hvala društvu Janeza Krstnika št. 37 ABZ, društvu Brooklynski Slovenci št. 48 SDZ, društvu Brooklyn št. 135 SNPJ, podr. št. 53 SŽZ in Slovenskemu domu v Sharon, Pa., katerih je bila pokojnica članica.

Hvala pogrebnemu zavodu A. Grdina in sinovi za lepo urejen pogreb.

Še enkrat lepa hvala vsem skupaj.

Vam, draga mati, pa želimo počivajte v miru, pozabili Vas ne bomo nikdar, ker ste bili vedno skrbna in dobra mati, in Vas bomo zelo pogrešali!

Žalujoči ostali:

Mary Hribar, hči
Frank, John in Joe, sinovi
Frank Hribar, zet
LaVerne, Mary in Betty, sinahe
Frank Jr., vnuk; Betty, Pasty, Mary Ann in Virginia, vnukinje
Millie Princie, nečakinja
Frank Tegel, brat
Terezija Šibenik, sestra v starem kraju

Cleveland, Ohio, dne 9. maja 1947.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Prijateljem in znancem sporočamo, da je dne 11. aprila 1947 umrla soproga in mati

Mary Zupanc

roj. Zaviršek v Krški vasi, pošta Krka pri Stični. Pokopana je bila po katoliških obredih v Imperial, Pennsylvania.

Pri tej priliki se zahvalimo Rev. Kolakowski za opravljene cerkvene obrede; dalje se zahvalimo pogrebnemu zavodu Albert Weir & Son za lepo urejeni pogreb.

Lepa hvala dr. Sv. Jožefa št. 29 ABZ za krasni venec in za spremstvo na pokopališče, posebna hvala Mr. John Virantu za krasni poslovilni govor ob krsti pokojne; hvala nosilcem krste: Ernest Spik Sr., Ignacij Zupančič, Jakob Dolinar, Frank Dolinar, Frank Virant in Paul Redick.

Prelepa hvala Mrs. Kočuba, Mrs. Puskar in Mrs. Vehar za pomoč ob času bolezni. Hvala za darovane sv. maše sledečim: Mr. John Yamnik, Mrs. Pagon, Mrs. Louisa Zupančič in družina, Mr. in Mrs. Matthew Pustover Sr., Mr. in Mrs. Richard Mullen, Carnegie, Pa., Mr. in Mrs. Joseph Fortune, Cleveland, O., in Mrs. Ivana Koščak Willard, Wis.

Hvala za krasne vence in cvetlice sledečim: Brothers & Sisters Lodge 29 AFU Mrs. Mary Orel in Bertha, Mr. in Mrs. Tony Orel in družina, Ladies of Club No. 106 SNPJ., Thompson Products Inc., Cleveland, O., Thompson Products Inc., Dept. 1041, Cleveland, O., Mr. in Mrs. Albert Sheffler in družina, Mr. in Mrs. Taminski, nečaki in nečakinje Frank Zupanc, Mrs. R. Mullin, Mrs. J. Foley in Mrs. O. Saporito.

Hvala bratu Frank Zaviršek iz Cleveland, O., za venec in udeležbo pogreba.

Hvala vsem, kateri so darovali avtomobile za pogrebni sprevod in vsem, kateri so se udeležili pogreba in na kakoršenkoli način izkazali pomoč, naklonjenost in sožalje.

Ti, pa draga soproga in mati, počivaj sladko.

Le križ nam sveti govori,
da vidmo se nad zvezdami.

Žalujoči ostali:

FRANK ZUPANC, soprog, Imperial, Pa.;
JOHN ZUPANC, sin, Maple Heights, O.

Imperial, Pa., 12. maja 1947.

—AND THE WORST IS YET TO COME —in najhujše šele pride